

140
7.10.1963

Vážený soudruhu ministře.

Dne 5.10.1963 mě předvolal s. Hladný, náčelník II.správy MV a sdělil mi, že jsem s okamžitou platností zproštěn služby v MV a mám si najít civilní zaměstnání. Toto tvrdé kádrové opatření bylo zdůvodňováno tím, že nové přezkoumání případu "Čihošť", které bylo provedeno na základě mého dopisu ze dne 11.5.1963, (ve kterém jsem poukázal na některé skutečnosti a okolnosti, které by měly být vzaty v úvahu při posuzování případu a z toho vyplývajících závěrů), potvrdilo to, co bylo původně zjištěno.

Nevím, co nového a špatného jsem udělal, že jsou nyní proti mně vyvozována mnohem tvrdší kádrová opatření, než 8.5.1963, kdy mně bylo náčelníkem II.správy MV sděleno, že mám být přeřazen do činných záloh a převzít funkci ZÚ v TOS Hostivař. Nechtěl jsem a nemám v úmyslu nikoho klamat, chtěl jsem jen, aby skutečnosti uváděné v mém dopise přispěly k objektivnějšímu posouzení věci. Jako komunista nechci a nemohu chtít nic jiného, než objektivní pravdu a musel bych zahodit celý svůj předcházející život, kdybych chtěl něco jiného. Dopis jsem psal v roztrpčení nad tím, že jsem v tomto případě v téže věci dvakrát postižen, jednak kádrovými opatřeními, která proti mně zavedl s.Závodský a jednak kádrovými opatřeními, která jsou proti mně vyvozována nyní.

Psal jsem dopis s poctivou snahou poukázat na některé skutečnosti, které by měly být vzaty v úvahu, ale nikoliv ve špatném úmyslu, abych něco zkreslil. Ani ve snu mě nenapadlo, jaké to bude mít pro mne následky. Vždyť i obžalovanému u soudu se přiznává právo upozorňovat soud na jakékoliv důkazy, kterými se vyvrací, dokazují nebo potvrzují určité skutečnosti a není to pokládáno za přitěžující okolnost.

Pokud jde o vyšetřování, bylo mi při sdělení nynějších kádrových opatření řečeno, že nebylo potvrzeno, že by dal někdo příkaz k tvrdému zákroku proti faráři Toufarovi a že s.Malý i s.Čepička tuto skutečnost nepotvrdili. Tato otázka má podstatný význam při posuzování pohnutek, které vedly k tvrdému zákroku; chtěl bych zde zdůraznit, že ani v této části jsem nemínil nikoho klamat, i když vím, že důkazní břemeno je pro mne obtížné, protože rozkazy byly dávány ústně a dnes se k nim nikdo nemusí hlásit, aby se vyhnul odpovědnosti.

Pravda je taková, že pro vyšetřování byly dány rozkazy dva: na počátku vyšetřování byl dán příkaz s. Závodského, aby se s farářem zacházelo slušně. Druhý rozkaz k tvrdému zákroku byl dán po třech týdnech, protože se spěchalo s procesem a výsledek nebyl. Jestliže s. Malý nyní popírá, že mi tento rozkaz osobně tlumočil, pak nemluví pravdu. K této věci jsem soudruhům v komisi, která věc vyšetřovala, nabídl, aby provedli konfrontaci mezi mnou a s. Malým a vyslechli v této věci s. Lukšana, který byl tehdy náčelníkem sekretariátu s. Závodského a znal, jaké příkazy v té době byly dávány. Bohužel, tyto důkazy z nepochopitelných důvodů poskytnuty nebyly. Mohu předložit také deník záznamů z té doby, kde je přesně zachycen rozhovor se s. Malým, nejen s datem, ale i s hodinou jeho příjezdu a přesné znění rozkazu.

Tento příkaz byl hlavní pohnutkou, proč k zákroku došlo. Přistupoval jsem k provedení zákroku s vědomím, že zodpovědní soudruzi dali tento rozkaz proto, že to situace vyžaduje, aby proces co nejdříve proběhl. Cílem zákroku nebylo zkontruovat obvinění, ale zapsat do protokolu to, co skutečně farář provedl a také přiznal ještě před tím, když se s ním zacházelo naprosto slušně. Ale neuvedl, jak to provedl, později to popřel, odmítl jakoukoliv výpověď a pokusil se o sebevraždu.

Rozkaz k zákroku jsem provedl také s tím vědomím, že jde o obyčejného krimin. zločince zneužívajícího školních dětí s nepřátelským poměrem k našemu zřízení.

Pokud jde o shodné tvrzení soudruhů, kteří se mnou na věci pracovali a nepotvrzují, že byl rozkaz k tvrdému zákroku vydán, nebyli toho přímými svědky, protože s. Malý mi předával rozkaz osobně bez jejich účasti. Rozkaz jsem jim pak ústně tlumočil, takže mohli věřit, že takový rozkaz přišel a nemuseli. Nakonec bylo pro ně směrodatné to, co jim řekl s. Závodský později (že totiž od takový rozkaz nedal) při závěrečném hodnocení vyšetřování tohoto případu, kam jsem úmyslně pozván nebyl, přestože jsem byl náčelníkem skupiny. Proč jsem asi na tuto poradu pozván nebyl, je na bíledni. To, že všichni účastníci porady slyšeli s. Závodského, že on takový příkaz nedal, a nyní o tom vypovídají, není důkazem toho, že rozkaz nebyl dán. S obsahem této porady jsem byl soudruhy informován až později.

Taková jsou fakta, taková je objektivní pravda. To jsem uvedl vyšetřující komisi a napsal do svého dopisu z 11.5.1963. Je mi nepochopitelné, proč se kádrová opatření proti mně ještě zhoršila.

Před komisí, která případ vyšetřovala, mi byly předloženy některé protokoly s. Hrabáka a Hrabiny, takže jsem měl možnost seznámit se s jejich obsahem. V těchto protokolech uvedli soudruzi mimo jiné řadu výmyslů, domněnek a pomluv, zřejmě ve snaze ukázat, že s tím neměli nic společného. Jsem přesvědčen, že kdyby mi to měli říci do očí, že by se hanbou propadli. Zatím co já jsem byl odvolán z funkce a během období kultu osobnosti jsem žádných funkcí nedosáhl, tito soudruzi šli do funkcí.

Chtěl bych uvést, soudruhu ministře, že jsem po 18 let sloužil poctivě a nezištně a žádnou "kariéru" jsem zde pro svou přímou a otevřenou povahu neudělal, naopak mi to vyneslo mnohé potíže. Prožil jsem v MV jako komunista mnohé horké chvíle, které prožívala strana v boji v boji za upevnění lidové moci, ztrávil jsem zde nejlepší věk a vynaložil mnoho životní energie, což zanechalo stopy na mém zdraví (v posledních letech jsem byl několikrát léčen na nervovém oddělení polikliniky MV).

Bojoval jsem čestně a nezištně v době okupace za toto zřízení a bojoval jsem za ně čestně po 18 let, co jsem sloužil v MV. Chtěl bych proto také čestně z MV odejít.

S přihlédnutím k tomu, co jsem uvedl, byl bych Vám soudruhu ministře, velmi povděčen, kdyby v mém kádrovém posudku nebyla doložka, že jsem propuštěn pro porušení socialistické zákonnosti. V civilu bych také těžko mohl vysvětlovat, že nemám nic společného s politickými procesy, které jsou známy, v nichž byla záměrně konstruována obvinění proti komunistům. V tomto případě šlo o zárok proti kriminálnímu živlu a člověku, který měl nepřátelský poměr k našemu zřízení.

Ladislav Mácha

